Chào các bạn! Lại là tớ, ruồi nhỏ đây!

Các bạn có hay gặp rắc rối không?

Tớ thì thường xuyên luôn!

Tớ biết tại sao lại có những rắc rối đó.

Như lần tớ đem cây gậy bóng chày có chữ kí thần tượng của bố tớ đến trường mà không xin phép ấy.

Hoặc khi tớ thức khuya chơi điện tử mà không xin phép bố mẹ.

Nhưng nhiều khi, tớ thực sự chẳng biết tại sao lại gặp rắc rối.

Như hôm qua, mẹ tớ bảo: **"Con muốn ăn gì thì ăn!"**.

Tớ làm đúng như thế!

Vậy mà mẹ lại bắt tớ về phòng.

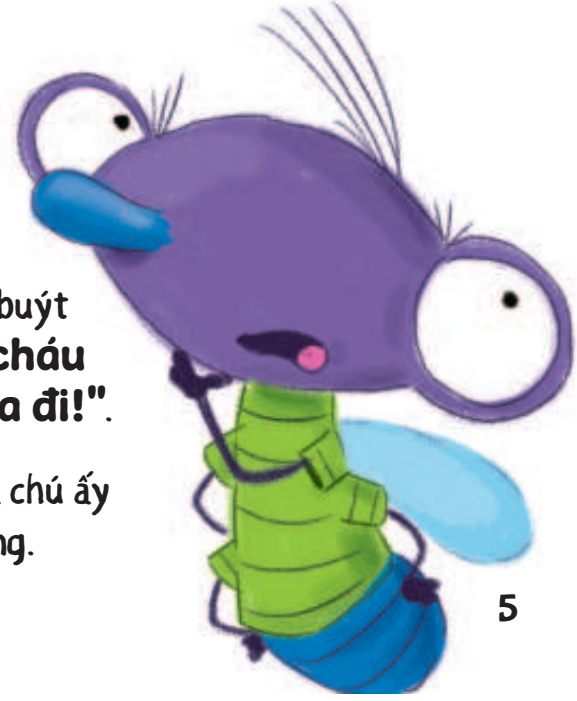

Hoặc như sáng nay, lúc ở trên xe buýt tới trường, chú lái xe bảo: **"Sao cháu không hát TO HƠN chút nữa đi!"**.

Thế là tớ liền hát to hơn. Và chú ấy bảo tớ đến gặp thầy hiệu trưởng.

Bữa trưa, bác đầu bếp bảo tớ thích thì tự đi mà làm món bánh ốc sên.

Tớ làm bánh thật!

Không hiểu sao, bác ấy lại bắt tớ đến phòng thầy hiệu trưởng **NỮA!**

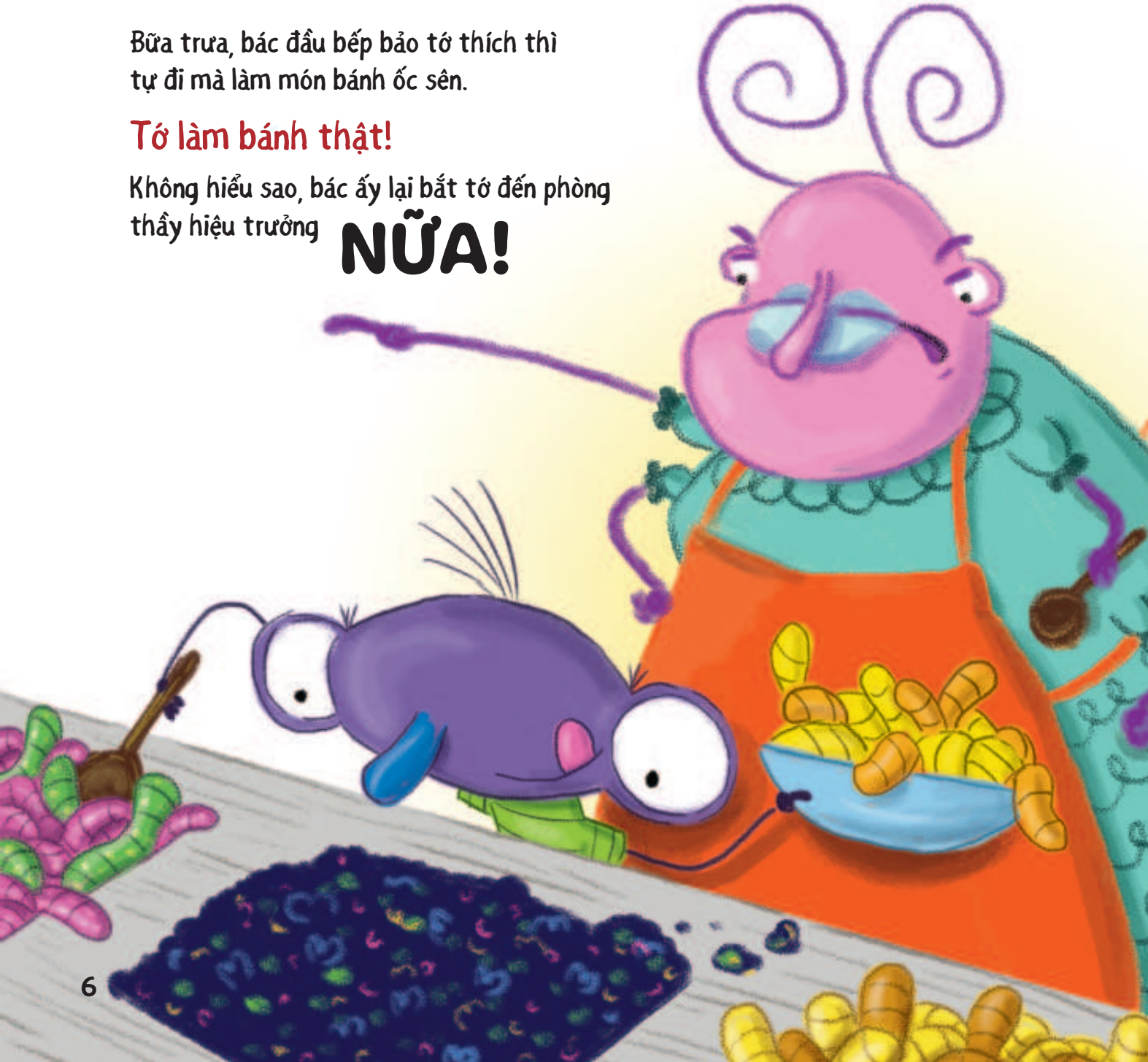

"Thưa thầy, em không hiểu!", tớ than vãn.
"Sao em lại phải đến gặp thầy ạ? Em đã làm đúng như bác đầu bếp và chú lái xe bảo mà!".

"À, thế này nhé, ruồi nhỏ! Có thể họ nói thế, nhưng thực ra không phải là ý của họ.", thầy hiệu trưởng giải thích.

"Là sao ạ?
Thế thì sao họ lại nói thế ạ?".

"Đôi khi, lời nói diễn tả một ý, còn cơ thể, giọng điệu lại diễn tả ý khác. Em cần phải học cách hiểu cả hai ý đó và kết nối chúng lại để hiểu đúng ẩn ý không được nói ra trực tiếp!".

"Nhưng kết nối cơ thể, giọng điệu... với lời nói là như thế nào cơ chứ!", tớ lầm bầm.

"Sao mẹ hay chú lái xe và bác đầu bếp... không nói thẳng điều mình muốn luôn đi!".

"Họ có nói đấy chứ! Họ dùng ngôn ngữ cơ thể như cử chỉ, điệu bộ, nét mặt... và giọng điệu để "nói" ẩn ý của mình!".

Thầy hiệu trưởng xé một mẩu giấy và viết nguệch ngoạc cái gì đó.

Có một số "bí kíp" để chúng ta hiểu và kết nối lời nói với ngôn ngữ cơ thể cùng giọng điệu trong giao tiếp như:

1. CÁCH THỂ HIỆN LỜI NÓI NHƯ THẾ NÀO?

(Giọng điệu ra sao?).

2. NÉT MẶT TRÔNG NHƯ THẾ NÀO?

(Mắt, miệng, môi... trông như thế nào?).

3. CƠ THỂ CÓ CỬ CHỈ, ĐIỆU BỘ... GÌ?

(Đầu, ngực, cánh tay, bàn tay, chân và bàn chân... trông như thế nào?).

"Em không hiểu gì hết thầy ơi!", tớ thở dài ngao ngán.

"Được rồi! Ví dụ như chuyện mẹ em sáng nay nhé! Em nhớ lại xem lúc mẹ em nói em muốn ăn gì cũng được, trông mẹ em như thế nào!

Giọng mẹ ra sao?

Vẻ mặt mẹ thế nào?

Cơ thể mẹ có cử chỉ, điệu bộ... đặc biệt nào không?".

Tớ nghĩ ngợi một lúc liền nhớ ra!